

De wake Nanne Meulendijks, Ronald Giphart

Een man valt van een berg en is vervolgens getuige van zijn eigen wake en uitvaart.

Ingrediënten:
dood, vriendschap, liefde, familieverhoudingen, poëzie

Uitgever: Podium
Jaar: 2013
Aantal bladzijden: 158

Is dit wel een graphic novel? Of is het een geïllustreerd verhaal? De reden dat we deze titel hier hebben opgenomen is dat we graag de discussie hierover aanzwengelen. De tekst van Ronald Giphart verscheen al eerder in een verhalenbundel en is door tekenares Nanne Meulendijks onveranderd in en tussen de beelden gezet.

Het verhaal is verteld in de ik-vorm vanuit Siem, die zojuist is uitgelopen en van een berg gevallen. Hij is dood. Vanuit zijn perspectief zien we zijn vrouw en kinderen en later zijn vrienden die een wake bij hem houden in de nacht voor zijn uitvaart.

Dit perspectief levert bijzondere tekeningen op: mensen zien we van onderaf, alsof Siem naar ze opkijkt vanaf zijn baar. In een nostalgisch licht kijken we mee naar zijn herinneringen.

Beide versies van dit verhaal, met en zonder beeld, zijn gebruikt door Merlijn Draisma in zijn afstudeerscriptie voor zijn master Nederlands. Hierin vergeleek en mat hij de leeservaringen van zijn eigen havo-leerlingen, met vragen als: welk effect heeft de graphic novel op de leesattitude van leerlingen? Deze scriptie, *Beter in Beeld*, is in zijn geheel te lezen op merlijndraisma.nl/research.

Vragen:

- Kijk naar de tekeningen van Margot. Er zit veel verschil in hoe ze getekend wordt. Waarom is dat, denk je?
- Denk je dat er iets is geweest tussen Siem en Marije? Waarom wel of niet?
- Welke van de poëtische teksten en filosofieën over de dood spreekt je het meest aan? Waarom?
- Vind je dat de beelden toevoegen aan het verhaal? Waarom wel of niet?

De enige emotie die ik sinds mijn dood zo nu en dan voel is die van de verwondering. Ah, dus zo zat het? Ah, dus daarom ging het zoals het ging?

En toen verdween Margot uit mijn blikveld.

Margot was binnen een minuut of drie bij me. Toen ze naar me toe kwam rennen - ze daalde woest en gevaarlijk snel de helling af - hoorde ik haar om hulp schreeuwen, hoewel we al die tijd niemand op de Sonfället hadden gezien. Later zou ze tegen de jongens zeggen dat ze boven op de top van de berg al wist dat ik dood was. Ik vroeg mij af waarom ze dan met gevaar voor eigen leven zo snel naar beneden was gerend.